DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 2 december 2010*

I mål C-199/09,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lettland) genom beslut av den 30 april 2009, som inkom till domstolen den 4 juni 2009, i målet

Schenker SIA

mot

Valsts ieņēmumu dienests,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna D. Šváby (referent), E. Juhász, G. Arestis och T. von Danwitz,

* Rättegångsspråk: lettiska.

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Schenker SIA, genom A. Tauriņš, valdes loceklis,

— Valsts ieņēmumu dienests, genom A. Drulle, i egenskap av ombud,

— Lettlands regering, genom K. Drēviņa och K. Krasovska, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom A. Sauka och L. Bouyon, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 6.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1602/2000 av den 24 juli 2000 (EGT L 188, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen för tullkodexen).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Schenker SIA (nedan kallat Schenker) och Valsts ieņēmumu dienests (den lettländska skattemyndigheten, nedan kallad VID), angående den senares beslut att avslå ansökan om bindande klassificeringsbesked beträffande de varor som benämndes ”skärmar med flytande kristaller LCD”, med motiveringen att en enda ansökan om bindande klassificeringsbesked ingetts för flera olika typer av varor.

Tillämpliga bestämmelser

3 I artikel 6.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 (EGT L 17, 1997, s. 1) (nedan kallad tullkodexen), anges följande:

”Om en person begär att tullmyndigheterna skall fatta ett beslut om tillämpningen av tullagstiftningen, skall den personen tillhandahålla alla upplysningar och handlingar som dessa myndigheter behöver för att kunna fatta ett beslut.”

4 I artikel 11.1 i tullkodexen anges följande:

”Var och en får begära upplysningar av tullmyndigheterna om tillämpningen av tullagstiftningen.

En sådan begäran får avslås om den inte gäller en faktiskt förestående import- eller exporttransaktion.”

5 I artikel 12 i tullkodexen anges följande:

”1. Tullmyndigheterna skall på skriftlig begäran utfärda bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked och därvid handla i överensstämmelse med kommittéförfarandet.

2. Bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked skall endast vara bindande för tullmyndigheterna gentemot mottagaren beträffande en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämningen av en varas ursprung.

…

3. Den som erhållit dessa besked skall kunna styrka att det på alla punkter föreligger överensstämmelse

— i klassificeringshänseende: mellan de deklarerade varorna och de som beskrivs i beskeden,

…

4. Bindande besked skall, från och med den dag då de utfärdades, gälla i sex år när det gäller klassificeringsbesked respektive i tre år när det gäller ursprungsbesked. Utan hinder av artikel 8 skall de upphävas, om de grundas på oriktiga eller ofullständiga uppgifter från sökanden.

…”

6 I artikel 5 i tillämpningsförordningen för tullkodexen anges följande:

”I denna avdelning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *bindande besked:* klassificeringsbesked och ursprungsbesked som är bindande för förvaltningarna i alla gemenskapens medlemsstater, när de i artiklarna 6 och 7 fastställda villkoren är uppfyllda.

…”

7 I artikel 6 i tillämpningsförordningen för tullkodexen anges följande:

”1. Ansökan om bindande besked […] skall göras skriftligen antingen till de behöriga tullmyndigheterna i medlemsstaten eller medlemsstaterna där beskedet skall användas eller till de behöriga tullmyndigheterna i den medlemsstat där den sökande är etablerad.

Ansökan om bindande klassificeringsbesked skall göras på ett formulär som överensstämmer med förlagan i bilaga 1b.

2. En ansökan om bindande klassificeringsbesked skall gälla endast en typ av vara. En ansökan om bindande ursprungsbesked skall gälla endast en typ av vara och en kombination av omständigheter som ger varan ursprung.

3. A. Ansökan om bindande klassificeringsbesked skall innehålla följande uppgifter:

a) Innehavarens namn och adress.

b) Sökandens namn och adress, om denna inte är samma person som innehavaren.

c) Uppgift om den tullnomenklatur enligt vilken varorna skall klassificeras. Om en sökande önskar att varorna klassificeras enligt en av de nomenklaturer som anges i artikel 20.3 b och 20.6 b i kodexen, skall nomenklaturen i fråga uttryckligen anges i ansökan om bindande klassificeringsbesked.

d) En utförlig beskrivning av varorna som gör det möjligt att identifiera dem och fastställa deras klassificering enligt tullnomenklaturen.

e) Varornas sammansättning och alla metoder för att fastställa detta, om klassificeringen beror på det.

f) Prover, fotografier, ritningar, kataloger eller andra tillgängliga handlingar som kan hjälpa tullmyndigheterna att fastställa en riktig klassificering av varorna i tullnomenklaturen, skall eventuellt bifogas ansökan.

g) Förslag till klassificering.

h) Ett samtycke till att tillhandahålla en översättning av bifogade dokument till det officiella språket (eller ett av de officiella språken) i den berörda medlemsstaten, om tullmyndigheterna begär detta.

i) Uppgift om vilka upplysningar som skall behandlas konfidentiellt.

j) Upplysning från sökanden om denne känner till om någon redan har ansökt om bindande klassificeringsbesked för identiska eller liknande varor eller om något sådant redan utfärdats i gemenskapen.

…

4. Om tullmyndigheterna vid mottagandet av ansökan anser att ansökan inte innehåller alla uppgifter som krävs för att de skall kunna ge ett besked, skall de begära att den sökande tillhandahåller de uppgifter som saknas. …

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

8 Den 15 februari 2005 inkom Schenker till VID med en ansökan om bindande klassificeringsbesked avseende skärmar med flytande kristaller LCD vilka, enligt Schenker, borde klassificeras enligt undernummer 9013 80 20 i Kombinerade nomenklaturen i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1810/2004 av den 7 september 2004 (EUT L 327, s. 1) (nedan kallad KN). Som beskrivning av den aktuella varan angav Schenker att det rörde sig om flytande kristallskärmar som användes som komponenter för att tillverka elektroniska apparater och att varan i fråga i sig inte kunde vare sig ta emot eller bearbeta information självständigt.

9 VID bedömde att Schenkers ansökan om bindande klassificeringsbesked inte uppfyllde kraven i artikel 6.1 i tullkodexen eller artikel 6.2 och 6.3 i tillämpningsförordningen för tullkodexen, varför den avslog ansökan. Myndigheten ansåg att Schenker dels inte hade inkommit med tillräckliga uppgifter för att möjliggöra för myndigheten

att klassificera varorna i fråga, dels inte hade ingett separata ansökningar som avspeglade de aktuella varornas skillnader i egenskaper, då LCD-skärmarna fanns i olika storlekar, närmare bestämt 26, 29 och 32 tum.

10 Schenker överklagade VID:s beslut till Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstol). Denna första instans biföll överklagan. Schenker vann även i överklagandeinstansen, Administratīvā apgabaltiesa (förvaltningsdomstol i andra instans). Den senare domstolen ansåg att det inte finns någon bestämmelse i tullkodexen eller tillämpningsförordningen för tullkodexen som utgör hinder mot att flera varor som ska klassificeras enligt ett och samma KN-nummer tas med i samma ansökan om bindande klassificeringsbesked.

11 VID överklagade därefter till Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, som beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Ska artikel 6.2 i [tillämpningsförordningen för tullkodexen] tolkas så, att det i fråga om en begäran om bindande klassificeringsbesked ska lämnas bindande upplysningar om identiska varor som gemensamt har samma handelsnamn, artikelnummer eller andra för varorna särskiljande eller identifierande kriterier?”

Prövning av tolkningsfrågan

12 Den nationella domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida det villkor som anges i artikel 6.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen, enligt vilken

ansökan om bindande klassificeringsbesked ska gälla endast en typ av vara, ska tolkas så, att en sådan ansökan endast ska gälla en vara, och följaktligen inte kan gälla olika varor även om skillnaderna mellan dessa är minimala.

13 Den fråga som den hänskjutande domstolen ställt medför att det ska prövas huruvida LCD-skärmar, som de som är i fråga i det nationella målet, utgör ”endast en typ av vara” i den mening som avses i artikel 6.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen.

14 Tillämpningsförordningen för tullkodexen innehåller inte någon definition av begreppet ”endast en typ av vara” som finns i artikel 6.2 i denna förordning. Vid tolkningen av begreppet ska därför lydelsen av, sammanhanget för och ändamålen med nämnda bestämmelse beaktas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 2008 i mål C-98/07, Nordania Finans och BG Factoring, REG 2008, s. I-1281, punkt 17 och där angiven rättspraxis).

15 Domstolen konstaterar att enligt ordalydelsen i nämnda artikel 6.2, där det talas om ”endast en typ av vara”, kan en ansökan om bindande klassificeringsbesked gälla olika varor så länge de är av samma typ. Med beaktande av detta begrepps gängse innebörd kan endast sådana varor som har liknande egenskaper utgöra ”endast en typ av vara”.

16 Vad därefter gäller bedömningen av vilka skillnader som utgör hinder för att anse att varor med liknande egenskaper utgör en enda typ av vara i den mening som avses i artikel 6.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen, erinrar domstolen om att

systemet med bindande klassificeringsbesked syftar till att ge näringsidkaren rättssäkerhet när det föreligger osäkerhet om hur en vara ska tullklassificeras (se dom av den 29 januari 1998 i mål C-315/96, Lopex Export, REG 1998, s. I-317, punkt 28). Således garanterar bindande klassificeringsbesked dess mottagare att klassificeringen sker enligt ett visst tulltaxenummer, vilket ger denne möjlighet att i förväg få reda på vilket belopp som ska erläggas i tull när tullformaliteterna avseende nämnda vara genomförs.

17 Dessutom underlättar detta system tullmyndigheternas egen verksamhet, eftersom tullklassificeringen av varor som omfattas av en sådan ansökan avgörs för alla framtida tulldeklarationer avseende nämnda varor under giltighetstiden för nämnda klassificeringsbesked (se domen i det ovannämnda målet Lopex Export, punkt 19).

18 För att uppnå syftet med systemet med bindande klassificeringsbesked föreskrivs i artikel 6.3 i tillämpningsförordningen för tullkodexen att den som ansöker om ett sådant besked till sin ansökan ska bifoga en utförlig beskrivning av varorna liksom alla uppgifter som kan hjälpa de berörda tullmyndigheterna att fastställa en riktig klassificering av varorna enligt tullnomenklaturen.

19 Mot bakgrund av det syfte som eftersträvas med förordningen i fråga kan varor, även om de har liknande egenskaper, inte anses tillhöra en enda typ av varor i den mening som avses i artikel 6.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen, när de kan komma att klassificeras enligt olika nummer eller undernummer i tullnomenklaturen. Om varor som kan komma att klassificeras enligt olika nummer eller undernummer tas

med i samma ansökan om bindande klassificeringsbesked, medför detta nämligen, förutom att det gör arbetet svårare för tullmyndigheterna, en ökad risk för fel vid bedömningen av de uppgifter som lämnats i ansökan, och därmed vid klassificeringen av nämnda varor.

20 Under dessa förhållanden kan en ansökan om bindande klassificeringsbesked inte avse olika varor även om de har liknande egenskaper, om de skillnader som finns mellan dessa varor på något sätt kan påverka klassificeringen av dem.

21 I målet vid den nationella domstolen kan det konstateras att Schenker har inkommit med en ansökan om bindande klassificeringsbesked i syfte att undanröja all osäkerhet om hur olika LCD-skärmar ska tullklassificeras. Det framgår av beslutet om hänskjutande att denna ansökan gällde skärmar av olika storlek, närmare bestämt 26, 29 och 32 tum. Även om det antas att, såsom Schenker har anfört, storleken på LCD-skärmarna var den enda skillnad som fanns mellan de olika varor som ansökan avsåg, måste det konstateras att denna skillnad inte saknar betydelse för tullklassificeringen av nämnda skärmar.

22 Även om den klassificering som Schenker föreslog i sin ansökan om bindande klassificeringsbesked gällde KN-nummer 9013, i vilken en varas storlek inte nämns som en relevant faktor för klassificeringen enligt det ena eller andra av detta tulltaxenummers undernummer, är tullmyndigheterna inte bundna av en sådan föreslagen klassificering. Såsom framgår av dom av den 11 juni 2009 i mål C-16/08, Schenker (REG 2009, s. I-5015), punkterna 19, 20 och 30, gällde den osäkerhet som vid tiden för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen rådde angående tullklassificeringen av LCD-skärmar huvudsakligen om dessa skulle klassificeras enligt KN-numren 8528,

8529 eller 9013. Det kan konstateras att storleken på en vara som omfattas av KN-nummer 8528 kan vara en relevant faktor för att avgöra dess klassificering enligt något av nämnda tulltaxenummers undernummer.

23 Under dessa förhållanden kan sådana skärmar som är i fråga i målet vid den nationella domstolen – mellan vilka det finns skillnader som inte saknar relevans för deras tullklassificering – inte anses tillhöra endast en typ av vara i den mening som avses i artikel 6.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen.

24 Mot denna bakgrund ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande: Artikel 6.2 i tillämpningsförordningen för tullkodexen ska tolkas så, att en ansökan om bindande klassificeringsbesked kan gälla olika varor under förutsättning att dessa tillhör en enda typ av vara. Endast varor som har liknande egenskaper och där skillnaderna mellan varorna helt saknar betydelse för deras tullklassificering kan anses tillhöra en enda typ av vara i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

Rättegångskostnader

25 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 6.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1602/2000 av den 24 juli 2000, ska tolkas så, att en ansökan om bindande klassificeringsbesked kan gälla olika varor under förutsättning att dessa tillhör en enda typ av vara. Endast varor som har liknande egenskaper och där skillnaderna helt saknar betydelse för deras tullklassificering kan anses tillhöra en enda typ av vara i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

Underskrifter